

τοῖς πᾶσιν χριστιανοῖς τὴν ὀφειλομένην συχώρησιν. Ἀφίημι διὰ τὴν ψυχὴν μου εἰς τὴν Ὁσιοκαλιομάρτυ / ⁶ ρα τοῦ Χριστοῦ Παρασκευὴ ἐλαϊκὸν ριζάριον α' τὸ μερτικὸν μου ἡγοῦν τὸ ἡμισόν, τὸ ὁποῖον ἔναι εἰς τῆς ξενοδόχαινας / ⁷ τὸ ὀσπίτιον. Ἀφίημι τῆς ἐγγονίας μου τῆς Ζιώνας τὸ ὀσπίτιον μου ὅπερ κατοικῶ τὴν σήμερον μετὰ τὸ ἔμπα / ⁸ σοβγασίδιον του. Εἰ<ς> δὲ τὰ ἅπαντά μου πράγματα, κινητά, ἀκίνητα καὶ αὐτοκίνητα θέλω καὶ ὀρίζω / ⁹ καὶ ποιῶ ὑστάτους μου κληρονόμους τὰ δύο μου ἐγγόνια ἡγοῦν τὴν Ζιώνα καὶ τὸν Νικολόν, ὁμολογῶ ὅτι / ¹⁰ ἡ ἀπονύφη μου ἡπῆρε ἀπὸ ἐμένα μετὰ τὸν ἀδελφόν της βελέσια β' καὶ ἐνμπόλιες β' καὶ μαγνάδι α' / ¹¹ καὶ δακτυλίδι α' καὶ μαξιλαροντύματα β' καὶ σεντόνι α' καὶ ποκάμισα γ' καὶ μανίκι α' ζυγὴ μία ρούχινα / ¹² ἄσπρων ιδ'. Χρεωστῶ τῆς ἀπονύφης μου ὑπέρπυρα ιε' τὰ ὁποῖα ὑπέρπυρα μὸδωσε ἡ ποτὲ συμπε / ¹³ θέρα μου Σταματοῦ καὶ ὁ υἱὸς της ὁ Ἰωάννης διὰ τὰ εἰρημένα ὑπέρπυρα δαμάλα μία καὶ ἐγὼ ἐπλέρωνα καὶ μου / ¹⁴ τὴν ἐφύλαγαν αὐτὴν ἡγοῦν οἱ συμπεθέροι μου ἕως τὴν σήμερον καὶ ἔναι εἰς τὰ χέρια τους. Μάρτυρας ὄντα τὴν / ¹⁵ ἐπαράδωσαν αὐτὴν τοῦ ποτὲ υἱοῦ μου τοῦ Νικολό μάρτυρας Νικόλας Πρεντοῆς καὶ ἡ γυναῖκα του καὶ ἡ νύμφη του / ¹⁶ τοῦ κυρ Δημήτρη τοῦ συμπεθέρου μου καὶ ὄντα ἡπῆρε καὶ τὸ βόσκηθρο μάρτυρας παπὰ κυρὴ Ἀντώνης Ροφέας / ¹⁷ καὶ ἡ νύφη τοῦ κυρ Δημήτρη τοῦ συμπεθέρου μου. Ἀφήνω τὸν γαμπρό μου τὸν κυρ Χριστόφορον κουμέσιον / ¹⁸ εἰς τὰ ἅπαντά μου πράγματα καὶ εἰς τὰ γγόνια μου καὶ ἡπῆρα κε' ἄσπρα διὰ τὸ βαρέλι τῆς ἀπονύφης μου / ¹⁹ καὶ διὰ τὸ ἀρκλί ἄσπρα ιε' καὶ στρώμα πῆχυ ιε' καὶ σαγὶν α' μεσότριβον καὶ τζούκνα μία παλιά ἄσπρη κουσομά / ²⁰ νικη μαξιλάρια β' διπλαρέϊνα, ἡπῆρε καὶ τὸ γόμοσμα τοῦ στρωμάτου ἡ ἀπονύφη μου τὸ ὁποῖον δὲ γράφει / ²¹ εἰς τὸ προικοσύμφωνό της. Καὶ οὕτως ὡμολόγησεν ὁ ἄνωθεν ἀσθενὴς κυρ Δημήτρης. Ὑπὸ μαρτυρίας κυ / ²² ρῆ Ἀναστάση Καλυβᾶ καὶ Νικολὸ Κυριακάτου καὶ κυρα - Στεφανία, συμβία τοῦ ποτὲ Θεοδώρου Μακρῆ.†

62

Διαθήκη

26 Αυγούστου 1514

† ,αφιδ' ἡμέρα κατ' τοῦ Αὐγούστου μηνὸς Ἰνδικτιῶνος β'. Εἰς τὸν οἶκον τοῦ ποτὲ Θεοδώρου τοῦ Λευτεριώτη ἀπὸ χωρίου τῶν Γαρδαλάδων / ² κυρ - Ἀντωνία, συμβία τοῦ ποτὲ ἀναγεγραμμένου Θεοδώρου τοῦ Λευτεριώτη, ἀπὸ χωρίον τῶν Γαρδαλάδων ἐν ἄστε / ³ νεῖα δεινῇ περιπεσὼν καὶ φοβηθεὶς τὴν τοῦ θανάτου ἄωρον τέλος μηπὼς αἰφνίδιος ἐπλήθη αὐτῇ θάνατος / ⁴ καὶ τὰ αὐτῆς ἀγαθὰ ἀδιόρθωτα μείνουσιν, ὥς καὶ ἄλλοις πολλοῖς τοῦτο συνέβηκε ὥς καθὼς ἡβουλήθη εἶπεν καὶ τοῦτο / ⁵ ὅτι ἀφήνω διὰ τὴν ψυχὴν μου καὶ διὰ τὴν ψυχὴν τοῦ ποτὲ ἀνῆρ μου εἰς

τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον εἰς τοὺς Γαρδαλάδες / ⁶ ἐν ᾧ μέλλω θαφεῖν νὰ στορίσουν
τὸν Μέγαν Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν τὰ παιδία μου ἀπὸ τὰ καλά μου πράγματα. / ⁷
Ἀφήνω το<ῦ> πνευματικοῦ μου τοῦ πρωτοπαπὰ τοῦ Λευτεριώτη ἀπὸ χωρίου τῶν
Γαρδαλάδων τοῦ ἀφήνω ἀμνάδα α' καὶ / ⁸ ταβλομέσαλον α' βουλωτόν. Ἀφήνω
τοῦ υἱοῦ μου τοῦ Ἰωάννη ἀρκλιν α' καὶ ταβλομέσαλον α' καὶ καναβά / ⁹ τζες β'.
Ἀφήνω τῶν παιδίων τοῦ ποτὲ υἱοῦ μου τοῦ Μάρκου τὰ ἀμπέλια μου σὺν τὰ τὸ χω-
ράφιν τὸ προί / ¹⁰ κίον μου, λεγάμενα εἰς τὸν Βοῦνο, πλησίον τὸν ἀνηψιόν μου τοῦ
Ἰωάννη τὰ ἀμπέλια καὶ στρῶμα α' // φ. 17 α' / ¹¹ πῆχ(ες) ιη' καὶ σεντόνι α'
πηχῶν ιγ', ἐνμπόλια α' τοῦ θηλυκοῦ, μεσάλιν α' πηχῶν δ', τζούκνα / ¹² πῆχες ε'
(ἥμισυ) καὶ τῆς μάνας τους τῶν αὐτῶν παιδίων τζούκνα α' ραμμένη, μαξιλάριν α'
τῆς ἐγγονίας μου / ¹³ τῆς Ἀναστασίας. Ἀφήνω τοῦ υἱοῦ μου τοῦ Φιλίππου τὲς ἐλές
μου, ὅπερ ἠύρίσκοται τὴν σήμερον, ἡγοῦν / ¹⁴ τὸ προικίον μου ὅπερ ἔναι εἰς τοῦ
Λαγόρχη εἰς τὸ χωρίον τῶν Παγῶν εἰς τὰ ἀμπέλια τῶν ἀνηψίων μου. Ἀκομή / ¹⁵
καὶ τὴν ἐλαίαν μου ὅπερ ἔχω εἰς τὸ περιβόλι τῆς Μηστρίτσαινας καὶ πάπλωμαν α'
καὶ μαξιλαρία μία γομάτην, / ¹⁶ κακάβιν α', κρεμαστάλυσση α', ἄδρακτον α' καὶ
βαρέλιν α' μετρῶ η'. Ἀφήνω τοῦ υἱοῦ μου τοῦ Βασίλη τοῦ / ¹⁷ Ἀναγνώστη τὸ σκα-
φόνι μου ἡγοῦν τὸ προικίον μου καὶ σαγίν α'. Ἀφήνω τοῦ υἱοῦ μου τοῦ Φιλίππου
ταβ / ¹⁸ λομέσαλα β' ἡγοῦν β'. Ἀφήνω τῆς θυγατερός μου τῆς Εὐδοκίας τὸ ροῦχο
μου καθὼς ἠύρίσκεται. Τὰ ἄνωθεν / ¹⁹ γεγραμμένα τὰ ἀφήνω ἡγοῦν διὰ τὰ ἔφερα
ἡγοῦν διὰ τὴν ψυχὴν μου. Ἀκομή ἀφήνω τὸ βόϊδι μου / ²⁰ τῶν δυῶν μου υἱῶν τοῦ
Βασίλη καὶ τοῦ Φιλίππου. Ἀφήνω τὰ πρόβατα ὅπερ ἤφερα κεφάλια ζ' νὰ τᾶχουν /
²¹ τὰ παιδία μου τὰ ἀρσενικά. Καὶ οὕτως ὡμολόγησεν ἡ ἄνωθεν ἀσθενής. Ὑπὸ
μαρτυρίας ἱεροδιάκου / ²² Δημητρίου γαμπρὸς τοῦ παπὰ κὺρ Νικολάου Γουλῆ καὶ
κὺρ Ἰωάννη Κρινιάτη καὶ κὺρ Φιλίππου Λουρᾶ.†

63

Διαθήκη

18 Σεπτεμβρίου 1514

† ,αφιδ' ἡμέρα ιη' τοῦ Σεπτεβρίου μηνὸς ἰνδικτιῶνος γ'. Ἐντὸς οἰκίας Κα-
λοῦϊάνη Παπαδόπουλου ἐν χωρίον τῶν Λιαπάδων / ² κυρα - Μαρία, συνμβία τοῦ
ποτὲ Ἀντωνίου Παπαδόπουλου, ἐν ἀστενεῖα δεινῇ περιπεσὼν καὶ φοβηθεὶς τὴν τοῦ
θανάτου / ³ ἄωρον τέλος μηπὼς αἰφνίδιος ἐπλέθη αὐτῇ θάνατος καὶ τὰ αὐτῆς ἀγα-
θὰ ἀδιόρθωτα μέινουσιν, / ⁴ ὥς καὶ ἄλλοις πολλοῖς τοῦτον συνέβηκεν, θέλει καὶ
ὀρίζει καὶ ἐποίησεν διαθήκην εἰς τὰ αὐτῆς ἀγαθὰ / ⁵ πράγματα ὥς καθὼς ἠβουλήθη
εἶπε καὶ τοῦτο ὅτι ἀφίει ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν ᾧ μέλλει θαφεῖν ἄσπρα ε'. / ⁶ Ἀφήνω
τῆς θυγατερός μου τῆς Μπέλας τὸ κρεβατοστρῶσι μου στρῶμα α' γομάτον, προσ-

